

Tilgi slik som Nephi

Aisea ønsket ikke å være sint på Josh for alltid.

Av Noelle Lambert Barrus
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Aisea løp og sparket ballen til sin lagkamerat Timothy. Han så på at Timothy svingte foten bakover og sparket ballen rett i mål.

“Mål!” Timothy jublet da ballen traff nettet.

Aisea jublet. De hadde vunnet kampen!

Da han gikk av banen, følte han seg fantastisk! Men så kalte Josh, et av barna på det andre laget, ham noe stygt.

Aisea følte seg forbauset og såret. Han visste ikke hva han skulle si. Han så ned i bakken og gikk sakte bort til lagkameratene.

“Vi klarte det!” sa Timothy. “Flott sentring, Aisea.”

Men Aisea følte seg ikke bra. Ikke etter det Josh sa til ham! Han var trist og sint.

Resten av dagen følte Aisea at han bar på en tung byrde som trakk ham ned. Han likte *ikke* Josh lenger.

Den kvelden satt Aisea sammen med familien sin da det var tid for skriftstudium. Han prøvde å lytte til søsteren som leste. Men han kunne ikke slutte å tenke på det Josh hadde sagt.

Aisea bladde gjennom sidene i Mormons bok. Han stoppet ved et skriftsted i 1 Nephi. Det var om en tid da Nephis brødre var uvennlige mot ham.

“Og det skjedde at jeg oppriktig tilga dem,” sa skriftstedet.*

Tilga Nephi brødrene sine? tenkte Aisea. Selv etter at de var så slemme?

Aisea tenkte på Josh. Han ønsket ikke å holde fast ved de dårlige følelsene for Josh for alltid. Han var bare 10 år!

Aisea ønsket å være som Nephi. Han kunne tilgi Josh, slik som Nephi tilga brødrene sine. Og hvis Josh sa noe uvennlig igjen, ville han bare be ham om ikke å gjøre det.

Han følte seg varm og fredelig inni seg. Det var som om Den hellige ånd sa: “Du gjør det rette.”

“Aisea, hva lærte du av disse versene?” spurte mamma.

Aisea så opp. “Unnskyld, jeg leste et annet skriftsted,” sa han. Han fortalte familien hva som hadde skjedd på fotballbanen.

Mamma og pappa trakk Aisea til seg og inn i en klem. “Jeg er lei meg for at Josh var slem mot deg,” sa pappa. “Det han sa var ikke sant. Men det er i orden å føle seg såret av det.”

Aisea smilte. “Takk. En stund var jeg veldig sint. Men nå som jeg har lest i Skriftene, vil jeg ikke være sint på ham. Jeg ønsker å tilgi ham. Og jeg føler meg allerede bedre!”

“Så vidunderlig!” Mamma smilte også. “Å tilgi er ikke alltid lett. Men du har rett. Det er verdt det.”

Aisea så ned på Skriftene sine. De hadde hjulpet ham! Den tunge byrden fra tidligere var borte. Isteden følte hjertet hans varmt og fylt av fred. ●

* 1 Nephi 7:21